

Verslag van de reis naar Marokko 2017

Zondagmorgen 23 juli pakken Peter en ik eerst zijn nieuwe trailer bij André zijn vader op. Betekent wel dat we beide motoren eerst controleren/laten draaien/van binnen inspecteren en daarna aankoppelen. We gaan een rit naar Bretagne maken om kuikens op te laden voor Marokko. Het is mijn 4de rit in mijn "vakantie" en weer een andere hoek in van Europa/Afrika. Mooier kan het gewoon niet voor het rijden en eerlijk gezegd heeft André mij daar behoorlijk mee gematst. We rijden NI probleemloos door, tanken af bij Meern en rijden op Antwerpen/Parijs af en ja hoor de file staat alweer voor de Kennedy-tunnel in Antwerpen en bij de grens B – F bij Lille. We besluiten

dan ook direct via de "oude" A12 naar Brussel rijden en onderweg wat warm te eten.

Dan langs Brussel, via Amiens, Le Havre naar ons laadadres. Een beperkt stukje om, maar nergens geen oponthoud met verkeer en een schitterende

natuur. Om een uur of 2 staan we bij de klant en kunnen een prima nachtje tegemoet zien. We zullen pas om 11 gaan laden, maar dat wordt meestal iets later en dat blijkt ook zo te zijn.

Toch gaat het laden vlot, 2 losadressen, met dat de documenten al klaar liggen, zodat we ook direct kunnen gaan rijden. Dat is ook nodig want onze diensttijd is dan ook al begonnen en is er een goeie

1600 Km te gaan. Dan moeten we weinig oponthoud hebben bij Bordeaux of aan de grens, alleen dat kun je van tevoren niet weten. Tempo gaat wel op max 89 Km/h, wat hier in F ook en in Spanje mag op de snelwegen. Scania Active Prediction (GPS) staat wel ingesteld bij cruise control, maar "overrulen" we direct, omdat tijd nu het belangrijkste is. Dus voet bij het gaspedaal en "scherp" rijden. (Later in Marokko merk je dat Scania geen GPS posities kent, dus blijft cruise

control 89 Km/h strak vast houden.) Bij de tolpoorten merk je dat de automatische betalingen een goeie doorgang verzorgen, alhoewel elke keer je verdraait goed moet opletten of inderdaad die boom omhoog knalt. Dus soms net niet. Het is guur/slecht weer in de Pyreneeën, maar de we komen goed door.

Ondertussen is er overleg geweest door Peter met de

expediteur in Algeciras, (een NL sprekende Belg) en afgesproken welke boot het wordt

waar we gebruik van gaan maken. Nu zie je wel het verschil of dat we 80 Km/h of 89 Km/h rijden en dat over 20 rij-uren. Alleen je moet goed doorgaan en wisselen van chauffeur. Wat ook prachtig in deze nieuwe Scania is, en dat in opdracht door André is gerealiseerd, een dubbele koelkast met een magnetron.

Dus we kunnen ons onder het rijden prima voeden met drinken. Wat kan koffie op sommige momenten toch belangrijk zijn.

Mooi voor het verstrijken van onze dienstdag kunnen we direct op de boot komen. Het is rustig en dat is altijd prettig.

In Tanger-Med (Marokko) zien we weer allerlei mensen/vluchtelingen

langs de hekken lopen, alleen dan wel aan de andere kant. Wij zetten de combinatie in de hitten bij de douane neer en onze bekende Marokkaanse expediteur meld zich om de documenten in orde te

maken. Dat gaat vlot, inclusief dat de hulp van de “dokter” veterinaire dienst de “monster” kuikens komt ophalen. Alles is klaar behalve dat de “dokter” niet op het terrein is en dus formeel mogen we niet verder.

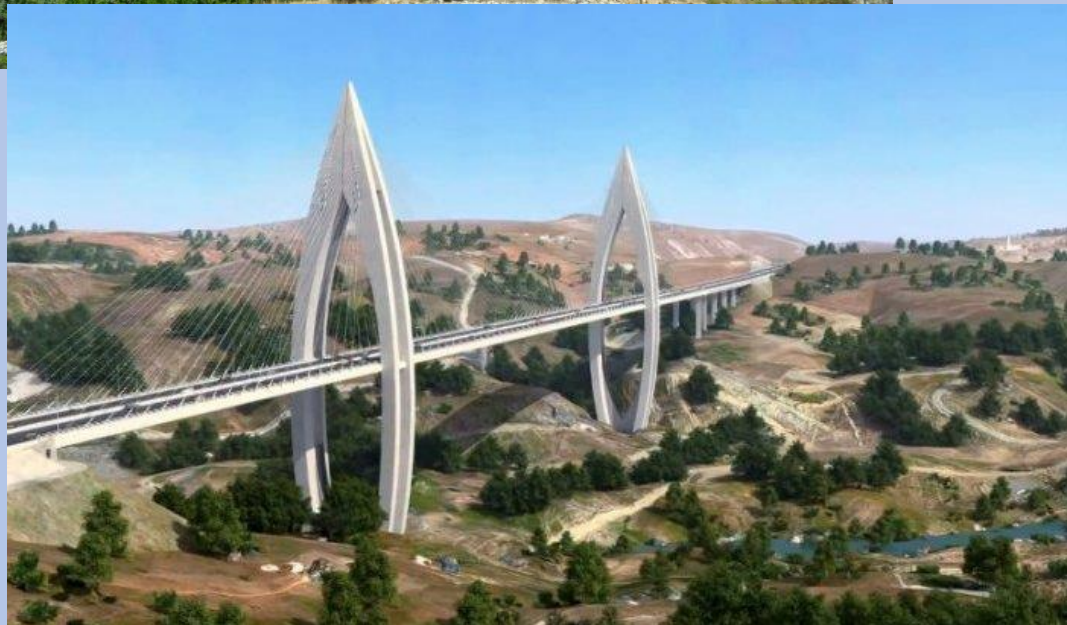
We wachten dus 3 uur op zijn handtekening in de hitte met brullende motoren voor de kuikens = koelen. Dan kunnen we weg en maken onze rust verder af bij het eerste Tankstation na Tanger. Met natuurlijke de nodige politiecontroles onderweg.

Wel met ook eerst een warme maaltijd wat ons prima smaakt.

In de nacht gaan we op pad richting Tanger met zijn nieuwe rondweg, met daarin een super moderne tui brug, met telkens verschillende kleuren, alleen deze krult alweer als een wokkel. Dan Casablanca voorbij en bij een afslag staat de klant al op ons te wachten.

Zijn vrachtje gaat in hun bus, condities??, en we draaien weer om de snelweg verder op te gaan richting El Jadida.

Daar worden we ook weer bij een afslag opgewacht. We worden

voor gereden via wat wij geen weg meer noemen. Er staan verschillende stallen met meerdere mannen te wachten. Het lossen gaat best wel vlot, en op het laatste moet nog via een Pick-up over geladen worden, omdat de laatste stal niet te bereiken is met de vrachtauto.

Ter plaatste heeft de boerderij wel keurige douches en een wasplaats waar we oplegger en karren kunnen/mogen schoon maken.

Dan weer op weg naar Tangerang-Med, waar we de boot weer op moeten, nadat we eerst via het nieuwe gedeelte voor de “dokter”, die ontsmet de auto met daarmee het belangrijke Reinigingsdocument afgeeft en

daarna de allernieuwste “Scan apparatuur” met dat nu met meerdere voertuigen tegelijk mogelijk is. Politie controles, en kunnen we ons bij de boot melden. Die

loopt net leeg en je gelooft je eigen ogen niet hoe dit men geladen heeft en dat dit goed bleef zitten, maar in de haven zullen ze alles weer uit/van hun voertuig moeten halen.

De bootreis gaat zeer voorspoedig, met dat we bij Gibraltar tientallen dolfijnen hun kunstjes ziet verrichten. Geweldig gezicht. In de haven blijven we staan om formeel onze rusturen te maken. Met dat we vroeg in de ochtend vertrekken. Wij dachten rechtstreeks naar huis, maar we moeten in Frankrijk er nog een “hoekje “ uit rijden bij Le Havre om daar een vracht kuikens mee te nemen voor Ede. En wij komen er toch “langs”.

Dat is natuurlijk wel zo, want met deze speciale kuikentrailers en dat wij volgens het rij- en rusttijden precies gaan uit komen ga je meerdere vliegen in één klap slaan. Alleen wij zullen in Spanje nog een

keer extra schoonmaken en ontsmetten, wettelijk geregeld in de Europese Verordening Vo 1/2005, en komende vanuit een 3de land en dat is Marokko. Peter kent zijn plekjes, dus dat wordt allemaal correct opgelost. Dan weer op pad richting Frankrijk tot we worden aangehouden door de Spaanse

politie. Wat blijkt, de breedte markering achterop de oplegger, welke in NL niet meer hoeft, moet hier dan wel weer. Europa, hoezo, maar wel 40 euro betalen. Wat ook opvalt dat alles in het Engels gaat en dat is toch bijzonder prettig. Na deze onderbreking gaan we weer verder.

Het is mooi/warm weer en de natuur, zeker door het sproeien staat er prachtig mooi voor.

Na Niort in Frankrijk, draaien we weg richting Le Havre. Bij een tankstalle stoppen we om onze

rusturen te maken/te douchen en wat te eten. In de ochtend op weg, want we moeten de kuikens voor 14.00 uur oppakken en zaterdagmorgen 04.00 uur lossen in Ede.

Als we bij de klant komen staat alles klaar. Kleinere kuikens vonden we, documenten in orde en

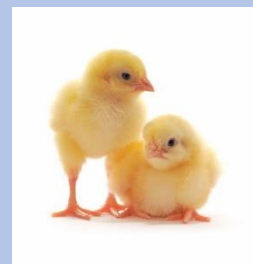
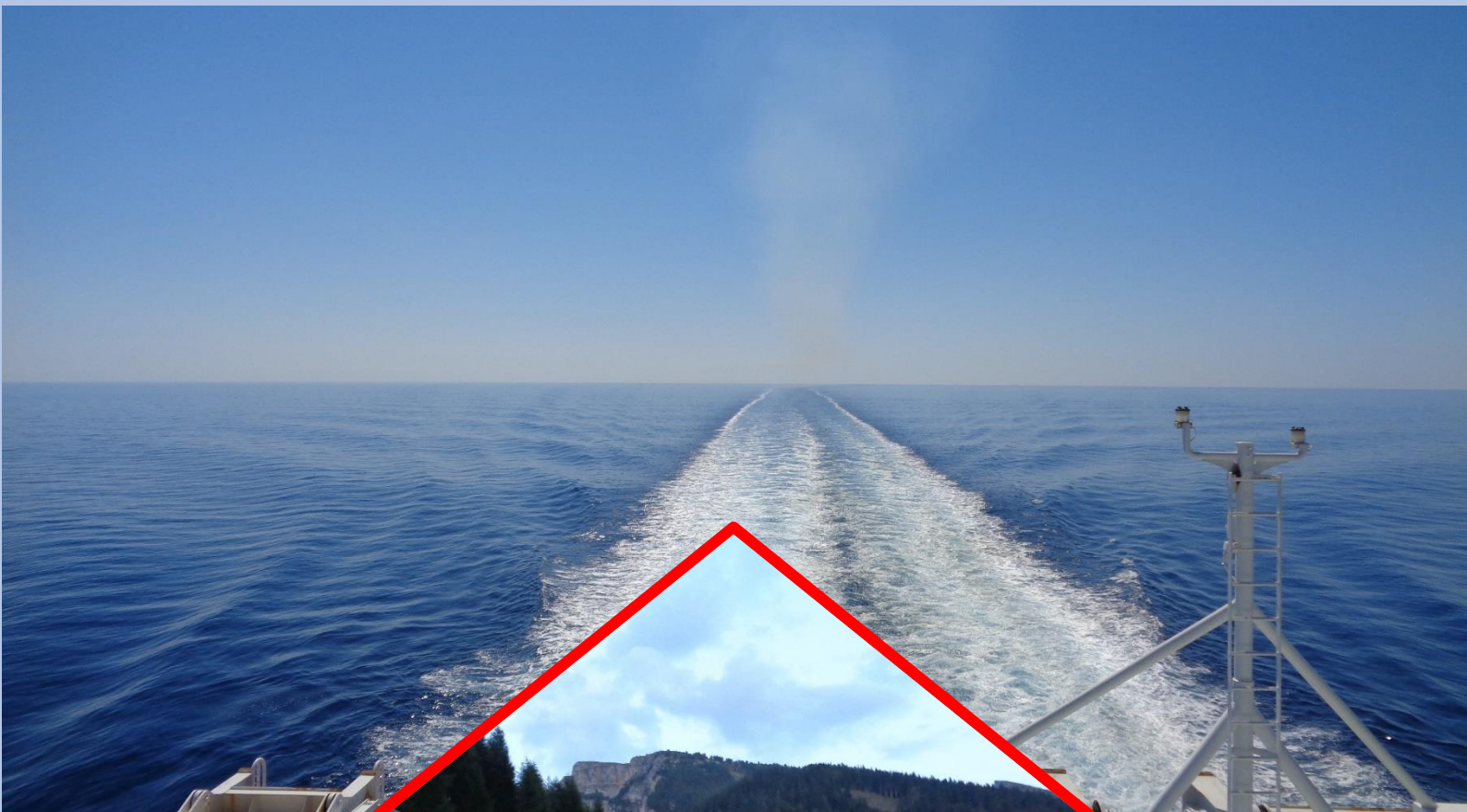
gaan via de 2 bruggen van Le Havre.

Alles loopt als een trein, en als we dan ook bij de broederij arriveren, kunnen we vrij vlot lossen.

En dan is het laatste stukje naar Wezep maar een klein eindje, behalve we dat in de 21 uur moesten realiseren en dat lukte ook weer.

Deze zomer bij/voor André naar Griekenland en Marokko geweest, samen met Peter, met de allernieuwste Scania S 500. Op deze manier heel wat kilometers kunnen maken en een goed beeld kunnen vormen van deze nieuwe Truck. Duidelijk is dat je je werk er prima in kunt uitvoeren, zeker ook met de extra voorziening qua comfort die André er in heeft laten zetten. Daarnaast nog naar Kalingrad/Rusland en Ierland geweest met kuikenritten. Alles bij elkaar een maand van prachtige, verschillende ritten/ervaringen opgedaan. Perfect om ook te gebruiken in mijn trainingen.

Frits van Amerongen

